

EVANGHELIA ROSTITĂ LUI AVRAAM

Pavel ne spune în Galateni 3:8 că "*Evanghelia i-a fost vestită mai dinainte lui Avraam*".

Oare ce a vrut Pavel să spună prin această afirmație? Era doar un limbaj spiritual al lucrurilor din vechime? A înțeles Avraam lucruri concrete despre Ce este Evanghelia?

Răspunsul la aceste întrebări le vom primi dacă ne uităm în vremea lui Avraam și a promisiunii lui Dumnezeu față de acesta. Contextul chemării lui Avraam din Gen.12:1-3 se află în strânsă legătură cu capitolul 11 și evenimentele de la Turnul Babel. Este foarte important să asociem apariția lui Avraam pe scena istoriei biblice de evenimentele de la Babel.

După evenimentele din Gen.6-9 (vremea lui Noe și judecata potopului), Dumnezeu a ales pe Noe și familia lui să continue linia din care va veni Sămânța promisă. Omenirea s-a înmulțit din nou și s-au răzvrătit iarăși împotriva Domnului și a conducerii sale. Evenimentul de la Turnul Babel a marcat o tranziție semnificativă a modului cum Dumnezeu s-a relaționat până atunci la omenire.

Deuteronom 32:8-9 ne spune că la Babel Dumnezeu a separat națiunile și le-a dat pe mâna altor dumnezei dar l-a ales pe Avraam și sămânța lui (Gen.12:1-3; Iosua 24:2,3) ca să-și administreze planul de mântuire pentru toate națiunile pământului.

Până la Babel, Dumnezeu s-a relaționat la omenire într-un mod universal. De acum încolo va alege o singură persoană și națiune (Avraam și poporul Israel) prin care să-și administreze planul de salvare pentru toată omenirea. De asemenea, din Avraam și viitorul popor Israel urma să vină și sămânța promisă.

Evanghelia se fundamentează pe această alegere și chemare inițială a lui Avraam.

Avraam și sămânța lui au devenit canalul pe care Dumnezeu l-a ales ca să fie o binecuvântare pentru toate familiile pământului. Încă de la început, intenția lui Dumnezeu a fost ca prin Avraam să poată *binecuvânta* toate familiile (națiunile) pământului.

Gen.12:1-3 ne spune:

Domnul zisese lui Avram: „leși din țara ta, din rudenia ta și din casa tatălui tău și vino în țara pe care ți-o voi arăta. Voi face din tine un neam mare și te voi binecuvânta; îți voi face un nume mare și vei fi o binecuvântare. Voi binecuvânta pe cei ce te vor binecuvânta și voi blestema pe cei ce te vor blestema; și toate familiile pământului vor fi binecuvântate în tine.

Conceptul de *binecuvântare* nu înseamnă ca Dumnezeu sa-ți dea o mașină bună/să iei nota mare la un examen sau ai o viață mai bună acum, ci contextul lor era binecuvântarea pe care Adam a experimentat-o la început (viață veșnică, comuniune cu Dumnezeu și stăpânire peste creația neatinsă de păcat).

Astfel, Avraam interpretează conceptul de binecuvântare în termenii de restaurare la starea inițială care era în grădina Edenului la început.

Astfel, Evanghelia rostită lui Avraam și înțeleasă de acesta, era că Dumnezeu l-a ales pe el și mai apoi poporul Israel ca să administreze planului lui Dumnezeu prin care să întoarcă toate națiunile pământului (care momentan erau în răzvrătire și idolatrie) la binecuvântarea inițială a vieții veșnice într-o creație restaurată.

În timp ce detalii precum Cine este Sămânța promisă lui Avraam?, timpul în care urma să vină și să împlinească planul lui Dumnezeu nu au fost cunoscute de acesta, Avraam a avut o temelie solidă a înțelegerii voii lui Dumnezeu.

În concluzie, Evanghelia rostită lui Avraam era că Dumnezeu își va continua planul său și va întoarce națiunile pământului și întreaga creație la starea de binecuvântare de început. Alegerea lui Avraam era canalul pe care Dumnezeu l-a ales prin care să-și administreze planul și din care să vină sămânța promisă.

Acest lucru este foarte important de înțeles deoarece supunerea noastră față de această alegere ne va garanta includerea în promisiunile lui Dumnezeu de sfârșit. Mai mult decât atât, cu toții știm că Isus Hristos este identificat încă din primul verset din Noul Testament ca "*fiul lui Avraam*" deoarece *El este Sămânța promisă lui Avraam* iar în El toți care cred (evrei și neamuri) sunt făcuți moștenitori ai promisiunii.

De aceea, să cunoaștem această Evanghelie rostită lui Avraam, să ne supunem ei și să facem faptele lui Avraam (faptele credinței) ca să avem parte cu adevărat de promisiune atunci când Dumnezeu o va împlini prin revenirea lui Isus Hristos.